

שעות הזהב של ראש הישיבה

ספור מופלא על אהבת תורה והכרת הטוב

(מתאים לילדי כתות ב'-ז')

לפני יותר משמונים שנה, אירופה הייתה בחשך ובסכנה גדולה
(מלחמת העולם השנייה). אך בהשגחה פרטית מפלאה מהקדוש
ברוך הוא, ישיבה קדושה אחת נצלה בנס!
ישיבת מיר נסעה ברכבות ואניות, עד לקצה העולם...

בחסדי שמים הם הגיעו לעיר שנחאי שבסין.
זו הייתה עיר ענקית, רעשנית, חמה מאוד ולחה.
התלמידים היו עיפים ועניינים, אך מיד הקימו בית
מדרש כדי ללמד את תורת ה'!

ראש הישיבה היה הגאון רבי
חיים שמואלביץ זצ"ל.

מוחו היה חד כברזל!

בשביל רבי חיים, כל דקה
נועדה לדבר אחד ויחיד:
ללמד את תורת השם! הוא
מעולם לא דבר שיחות
סתם.

לרוב ולתלמידים הפליטים לא היה בית.
יהודי אחד, אדם פשוט וטוב לב הגר בשנחאי,
נתן לרבי חיים חדר קטן בחינם!
היהודי הזה אהב מאוד דבר אחד... לדבר ולדבר!

בְּכָל עֶרֶב, רַבֵּי חַיִּים חֲזַר לַחֲדָרוֹ עֵיף מְאֹד.
הוּא יָשַׁב עַל כִּסֵּא עֵץ קָשָׁה וּפָתַח אֶת הַגְּמָרָא.
הוּא הָיָה צָמֵא וְרָעַב לְזָכוֹת בְּעוֹד מְעַט אוֹר תּוֹרָה...

טוֹק טוֹק! דְּפִיקָה קְלָה בְּדָלֶת.
זֶהוּ בַּעַל הַבַּיִת הַפָּשוּט עִם שְׁתֵּי כּוֹסוֹת תֵּה חֵם.
עָרֵב טוֹב כְּבוֹד הָרֵב! אֶפְשָׁר לְשַׁבֵּת לְשׁוֹחַח קֶצֶת?
בּוֹא נִשְׁתֶּה יַחַד!

מָה עָשָׂה הָרַב הַגָּדוֹל? מִלְמֵל שֶׁהוּא מְמַהֵר?
הִסְתַּכֵּל בַּשְּׁעוֹן? רִמָּז שְׂאִין לוֹ זְמַן?
לֹא וְלֹא!

רַבִּי חַיִּים סָגֵר לֹאט אֶת הַגְּמָרָא, חֵיף בְּאַהֲבָה
וְאָמַר: בְּשִׂמְחָה רַבָּה, רַב יְהוּדִי, בְּשִׂמְחָה רַבָּה!

המֵאֲרֵחַ יָשֵׁב וְסֵפֶר סִפּוּרִים פְּשׁוּטִים לְגַמְרִי!
מִכְרַתִּי כִפְתּוּרִים... הַסּוּחָרִים גִּנְבִּים... תִּפּוּחֵי
הָאֲדָמָה יִקְרִים מְאֹד...
וְרֵבִי חַיִּים? הֵקֵשִׁיב בְּרִיתוֹק, כְּאֵלּוּ מִדְּבָרִים
אֲתוּ עַל סוּדוֹת הַתּוֹרָה מְהֵרָה סִינִי!

הַתְּלָמִידִים שָׁרְאוּ זֶאת מִבַּחוּץ לֹא הָאֲמִינוּ לְמַרְאֵה עֵינֵיהֶם!
הֵם לָחֲשׂוּ בְכַעַס: אִיךָ זֶה יִתְכַּן? זְמַנּוֹ שֶׁל רִבְנֵנוּ קָדוֹשׁ!
הָאִישׁ הַזֶּה גּוֹזֵל אֶת הַשָּׁעוֹת שֶׁל הָרֵב בְּשִׁבִּיל שְׁטִיּוֹת!

יום אחד, אָזר תלמיד אחד אָמץ וְשָׂאל בִּירָאָה:
רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ, הַתּוֹרָה שֶׁלָּךְ חֲסֵרָה לָנוּ כָּל כָּךְ!
כִּיצַד מֵרָשָׁה הָרַב לַעֲצֹמוֹ לְבַטֵּל שָׁעוֹת כָּל כָּךְ
רַבּוֹת מִן הַתּוֹרָה בְּשִׁבִּיל דְּבָרִים רִיקִים?

רַבִּי חַיִּים חֵיקָה חֵיוֹף מָלֵא מִדּוֹת טוֹבוֹת וְעֶנְהָ:
בְּנֵי הָאֱהוּב, הַיְּהוּדִי הַזֶּה הֵצִיל אוֹתָנוּ מִהֶרְחוֹב
הוּא נָתַן לִי חֶדֶר וּמִטָּה בְּחִינָם!
אֲנִי חָיֵב לוֹ הַפֶּרֶת הַטוֹב גְּדוֹלָה.
הַתִּלְמִיד הָיָה עֲדִין מַבְלָבֵל: וְכִי בְּגִלָּל מִטָּה מוֹתָר
לְבַטֵּל תּוֹרָה?

הַסִּבִּיר הָרַב בְּקוֹל עֲמוּק:
רַבִּים טוֹעִים לַחֲשֹׁב שֶׁהַכֶּרֶת טוֹב זֶה רַק
רַק לְשֵׁלֶם כֶּסֶף.

אָבֵל הָאִישׁ הַזֶּה הוּא בּוֹדֵד.
הוּא מְחַפֵּשׁ חֲבֵרָה שֶׁתִּקְשִׁיב לוֹ!
לְשִׁמַּח אוֹתוֹ וּלְהַקְשִׁיב לוֹ בְּאֶמֶת – זֶה הַתּוֹדָה
הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁמִּגִּיעָה לוֹ!

איך נכיר טוב באמת?

♦ **הכרת טוב רגילה:**
לומר 'תודה' או לתת מתנה קטנה.

★ **הכרת טוב של גדולי ישראל:**
לותר על הנוחות שלך, לעזור ולהקשיב – כדי לשמח את השני מכל הלב, אפילו אם זה בא על חשבון הזמן היקר לך מכל!

יְלָדִים יְקָרִים,

כַּאֲשֶׁר אָבָא, אִמָּא אוֹ סִבָּא חוֹזְרִים
עֵינֵינוּ וְרוֹצִים לְדַבֵּר אִתְּכֶם:

עֲשׂוּ כִּמוֹ רַבֵּי חַיִּים! סִגְרוּ אֶת הַסֵּפֶר,
עֲזְבוּ אֶת הַמְּשֻׁחַק, הַבִּיטוּ לָהֶם
בְּעֵינֵינוּ וְהִקְשִׁיבוּ בְּאַהֲבָה.

אִין דְּבַר שְׂאֵהוּב וּמְשִׁמַּח יוֹתֵר אֶת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִמֵּדוֹת טוֹבוֹת!

